

Sygn. akt II Ka 267/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Świerk

Sędziowie: SSO Mariusz Sztorc (spr.)

SSR del. do SO Grzegorz Maciejowski

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Gronko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Danuty Czarnoty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2013 r.

sprawy **S. Ś.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Ropczycach

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Ropczycach

z dnia 15 marca 2013 r., sygnatura akt VII K 283/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 267/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Dębicy wyrokiem z dnia 15 marca 2013 r. sygn. akt VII K 283/13 uznał oskarżonego S. Ś. za winnego tego, w dniu 3 lutego 2013 r. w miejscowości B. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przejawiającym się stężeniem 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazał go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1kk i art.70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat.

Na podstawie art. 42§2kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku.

Na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 3 lutego 2013 r.

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 230 zł (dwieście trzydzieści złotych).

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonego.

Autor apelacji zarzucił obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku, tj. przepisu art. 343 § 7 kpk i art. 335 § 1 kpk, polegającą na zaniechaniu orzeczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w ramach uwzględnienia wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy mimo, że zgodnie z zawartą ugodą wniosek ten przewidywał orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 300 zł, zaś zakaz na podstawie art. 42 § 2 kk obejmował zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym.

Mając powyższe na uwadze prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, gdyż skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania .

Nie budzi wątpliwości, że apelujący zasadnie wskazał w środku odwoławczym, iż Sąd I instancji nie uwzględnił, skazując oskarżonego w warunkach art. 335 § 1 kpk, w wyroku świadczenia pieniężnego, a zakaz określony w art. 42 § 2 kk ograniczył do wszelkich pojazdów mechanicznych, postępując w ten sposób wbrew treści wniosku prokuratora. Wniosek ten był natomiast poprzedzony stosownym uzgodnieniem z oskarżonym. W tych okolicznościach podnieść należy, że zgodnie z poglądami doktryny i utrwalonym orzecznictwem, Sąd jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk, w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych (por. wyrok SN z 3.08.2000 r., WKN16/00, OSNKW 2000, nr 11 – 12, poz.101). Sąd nie jest władny skazać oskarżonego na posiedzeniu na innych warunkach, niż określony we wniosku. Jednakże Sąd może uznać, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku (nie występują przesłanki do skazania bez przeprowadzenia rozprawy, uzgodnione warunki skazania nie mogą być zaakceptowane, oskarżony nie spełnił dodatkowych warunków określonych przez sąd, o których mowa w art. 343 § 3 kpk). W takiej sytuacji Sąd I instancji powinien był jednak po myśli art. 343 § 7 kpk skierować sprawę na rozprawę. Uzasadnienie wyroku milczy jednak na temat wprowadzonych w jego treści zmian i dlatego też ich zaistnienie w wyroku powoduje naruszenie art. 343 § 7 kpk, gdyż odbiegając od treści wniosku, wyrok nie uwzględnia, że taka jego treść mogła zapaść jedynie po przeprowadzeniu rozprawy.

W związku z wykazaniem uchybieniem wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Pomimo tego, że wniosek apelacji zmierzał do uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotkniętej wadliwością, to Sąd Okręgowy dokonał jego uchylenia w całości, gdyż wobec naruszenia treści art. 343 § 7 kpk nie jest możliwa jego korekta w kierunku postulowanym przez apelującego. Taka korekta byłaby możliwa, gdyby błędy w wyroku wynikały z oczywistego przeoczenia, a uzasadnienie wyroku wskazywałoby na przyczynę powstania błędu, nie naruszającą jednak art. 343 § 7 kpk.

W ponownym postępowaniu rzeczą Sądu I instancji będzie rozpoznanie wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk, a w razie zaistnienia potrzeby zmiany jego treści wykonanie dyspozycji art. 343 § 7 kpk, gdy zgodnie z jego treścią, Sąd I instancji uznałby, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, co spowoduje rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych. Dopiero tak przeprowadzone postępowanie powinno doprowadzić do wydania prawidłowego wyroku w sprawie.

Z przedstawionych wyżej względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku na podstawie art. 437 § 2 kpk, art. 444 kpk, art. 449 kpk, art. 456 kpk.